

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

โลกในยุคปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์โลกที่ไร้พรมแดนหรือสังคมข่าวสารข้อมูล ที่ทุกประเทศในโลกรวมทั้งประเทศไทยเหมือนสังคมเดียวกันความก้าวหน้าความเคลื่อนไหว และการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม มีผลกระทบ ถึงกันอย่างรวดเร็วและทั่วถึงรวมทั้งก่อให้เกิดกระแสการแข่งขันเชิงคุณภาพขึ้นในสังคมโลก ซึ่งพื้นฐานดั้งเดิมของคนไทย คือสังคมเกษตรกรรมและเป็นสังคมที่ยึดถือประเพณีชาวบ้านคน ไทยจึงจำเป็นต้องพัฒนาตนเองให้มีความรู้และทักษะความสามารถที่จะปรับตนเองเพื่ออยู่ ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างมีความสุขในขณะเดียวกันต้องสามารถร่วมมือกันในการพัฒนา ประเทศให้แข่งขันกับนานาประเทศในสังคมโลกได้ โดยยังดำรงเอกลักษณ์และคุณค่าของความ เป็นไทยไว้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542, หน้า 1)

สิ่งสำคัญที่จะทำให้ประเทศชาติเกิดความเจริญก้าวหน้าได้จำเป็นต้องใช้การศึกษา เป็นเครื่องมือ เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการที่สามารถสร้างและพัฒนาคนไทยให้มีความรู้ ในทุกด้านได้อย่างต่อเนื่องและตลอดชีวิตกล่าวว่าการศึกษาคือส่วนสำคัญที่จะพัฒนาคนให้มี คุณภาพ เมื่อคนมีคุณภาพก็จะสามารถพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าได้ (วีระวัฒน์ อุทัยรัตน์, 2547, หน้า 3) การศึกษาเท่านั้นที่จะเป็นกระบวนการปรับเปลี่ยนให้เกิดความเข้าใจการยอมรับ หรือปฏิเสธและเป็นกระบวนการของเหตุผลที่จุดให้มนุษย์ขึ้นมาจากความโง่เขลา หรือการหลง ผิดในกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกและสังคมโลกาภิวัตน์(วิชัย ตันศิริ,2544,หน้า170) นอกจากนี้การศึกษาคือเครื่องมือพัฒนาประชากรและประเทศชาติ ซึ่งการพัฒนาประเทศ จะดำเนินไปได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพจะต้องอาศัยระบบการศึกษาที่ได้รับการพัฒนา มาดี แล้วสรุปได้ว่าการให้การศึกษาที่มีคุณภาพแก่ประชากรของประเทศจึงเป็นเรื่องสำคัญ (ธีระ รุญเจริญ, 2546, หน้า 6)

มนุษย์จะมีความรู้ความสามารถ รัฐจะต้องจัดการศึกษาให้กับมนุษย์อย่างเต็มศักยภาพ โดยเฉพะการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งรัฐให้ความสำคัญมาก โดยได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 49 ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับ การศึกษาไม่น้อยกว่า 12 ปี ที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ซึ่งสอดคล้องกับมาตรา 4 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ที่กำหนดให้การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญ ของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้การฝึกอบรมการสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการการสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัด

สภาพแวดล้อมสังคมการเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และมาตรา 6 การจัดการศึกษา ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ด้วยเหตุที่โลกปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตามกระแสโลกาภิวัตน์ที่ทำให้โลกไร้พรมแดนจนทำให้เกิดการผลักดันในการปฏิรูปการศึกษาตามแนวทางการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ที่กำหนดให้การบริหารและจัดการศึกษา เป็นหมวดสำคัญหมวดหนึ่ง ที่จะต้องมีการปฏิรูปไปพร้อม ๆ กันกับการปฏิรูปด้านอื่น ๆ โดยวางระบบโครงสร้างการบริหารที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์เชื่อมโยง ส่งเสริมการปฏิรูปด้านอื่น ๆ ทุกด้านทั้งในส่วนที่รัฐจัดการศึกษาเอง และในส่วนที่องค์กรประชาชนและทุกส่วนของสังคม เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ตลอดจนกำกับสนับสนุน ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพ การศึกษาทั้งของรัฐ เอกชน ท้องถิ่น ชุมชน และบุคคลที่จัดการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการ การปฏิรูปการศึกษา, 2545, หน้า 51)

การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการ ถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้า ทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคมการเรียนรู้ปัจจัย เกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ซึ่งครอบคลุมทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษา นอกกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย การศึกษาในระบบมีสองระดับ คือ การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับอุดมศึกษา การศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบด้วยการศึกษาซึ่งจัดไม่น้อยกว่า 12 ปี ก่อนระดับอุดมศึกษา และให้มีการศึกษามากดบังคับจำนวน 9 ปี โดยให้เด็กซึ่งมีอายุย่างเข้า ปีที่ 7 เข้าเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจนอายุย่างเข้าปีที่ 16 สถานศึกษาจึงมีความสำคัญ ในการสร้างเกราะคุ้มกันให้กับเด็กที่จะเจริญเติบโตขึ้นเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพและไม่ก่อปัญหา สังคม เพราะสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมที่ดีในสถานศึกษา ย่อมมีอิทธิพลต่อความสุข ความดี งามและการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นในตัวผู้เรียน ตัวบ่งชี้สำคัญที่ทำให้มองเห็นสภาพความสำเร็จ ของการจัดการศึกษาและคุณภาพของผู้เรียนที่ควรคำนึงถึง คือ สภาพความสำเร็จของผู้เรียน สภาพความพร้อมของการดำเนินงานและสภาพความพร้อมของปัจจัยต่าง ๆ (ยุวดี กังสดาล, 2545, หน้า 6-7)

ในขณะเดียวกันเป้าหมายของกระทรวงศึกษาธิการหลังจากปฏิรูปโครงสร้าง กระทรวงศึกษาธิการ ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 คือ การพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้เต็มศักยภาพ พัฒนาได้ตามธรรมชาติทั้งด้าน ความรู้และคุณธรรม ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวให้บรรลุผลจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบ ต่าง ๆ ในการจัดการศึกษาที่เป็นเงื่อนไขและปัจจัยในการทำงานซึ่งประกอบด้วยบริบท สภาพแวดล้อมภายในได้แก่ อาคารสถานที่ ปัจจัยตัวบ่อนได้แก่ นักเรียน ครู วัสดุครุภัณฑ์

และกระบวนการ ซึ่งกระบวนการที่สำคัญ คือ กระบวนการเรียนการสอน กระบวนการนิเทศ และกระบวนการบริหาร การบริหารจัดการเป็นภารกิจและหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา และผู้เกี่ยวข้องในทุกกระดับต้องมีหน้าที่อำนวยความสะดวก ส่งเสริมสนับสนุน ประสานงาน นิเทศ ควบคุม กำกับ ติดตาม แก้ไขพัฒนาการปรับปรุงการดำเนินงานหรือกิจกรรมต่างๆ ในระบบ ทั้งการวางแผนการบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคล การบริหารทั่วไปและงานอื่นๆ ให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับนโยบาย เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาตามบทบาทหน้าที่และตามที่คณะทำงานส่งเสริมการเป็น นิตบุคคลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐได้จัดทำขอบข่ายภารกิจการบริหารและจัดการ สถานศึกษาไว้ 4 ด้าน คือ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 ก, หน้า 34)

การบริหารงานวิชาการ เป็นกระบวนการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ทางด้านวิชาการ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน และการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การบริหารงานวิชาการจึงเป็นหัวใจของการ บริหารสถานศึกษา และในการดำเนินงานทางวิชาการให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร นั้น ครูมีบทบาทสำคัญที่สุด (ชเนศ คิตุรุ่งเรือง, 2547, หน้า 56) ในฐานะเป็นผู้จัดการเรียน การสอน และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ สร้างบรรยากาศในโรงเรียนให้การเรียนการสอนมีชีวิตชีวา นักเรียนมีความเพลิดเพลินในการเรียน รู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ครูและนักเรียน มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน บรรยากาศในการเรียนมีอิสระเสรีภาพ ไม่ถูกควบคุมบังคับด้วย กฎเกณฑ์ต่าง ๆ จนทำให้นักเรียนเกิดความกลัว ผู้บริหารโรงเรียนจะเป็นที่ปรึกษาแก่ครู ทั้งด้านวิชาการและด้านอื่น ๆ

งานวิชาการเป็นงานที่ใหญ่ที่สุดในระบบ เพื่อพัฒนาผลผลิต คือ ผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ตามเป้าหมาย โดยมีหลักสูตรเป็นส่วนสำคัญ รวมทั้งมีองค์ประกอบที่มีส่วน เกี่ยวข้องกับงานด้านวิชาการ ได้แก่ ผู้บริหารซึ่งทำหน้าที่บริหาร และบริการหลักสูตร ครูผู้สอน เป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนเป็นผลผลิตของการจัดการด้านวิชาการ งานวิชาการจึงได้กลายเป็นงานที่เป็นศูนย์กลางของสถานศึกษา ครอบคลุมสถานศึกษาทั้งระบบ แต่จากรายงานประจำปีของกองการศึกษาเทศบาลปทุมธานี สระบุรี และสิงห์บุรี ในภาพรวม ของแต่ละเทศบาลมีประสิทธิผลด้านงานวิชาการยังไม่น่าพึงพอใจ อาทิ รายงานประเมินคุณภาพ การศึกษาภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัด องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โรงเรียนเทศบาล เขตการศึกษา 6 พบว่าปีการศึกษา 2555 ด้านผลผลิตผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา คะแนนเฉลี่ยของวิชาต่างๆ วิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมและวิชาภาษาต่างประเทศ ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ ไม่เป็นที่น่าพึงพอใจโดยเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์ได้ค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 60 และผลการประเมิน คุณภาพการศึกษาด้านปัจจัยพบว่าผู้บริหารบางส่วนยังขาดภาวะผู้นำไม่ได้นำความรู้

ความสามารถในการบริหารจัดการไปใช้ให้เกิดความสำเร็จต่อการจัดการศึกษาครูปฏิบัติการสอนบางส่วน ยังไม่ใช้ความรู้ ความสามารถ ของตนเอง อย่างเต็มตามศักยภาพ และด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ พบว่า สถานศึกษาบางแห่งไม่มีการจัดกิจกรรมและนำเทคนิค วิธีการ นำความรู้ ความเข้าใจและสื่อมากระตุ้นให้ผู้เรียน คิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์คิดแก้ปัญหา และตัดสินใจไม่ได้ นำภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีและสื่อที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

จากสาเหตุดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และพนักงานครู สังกัดเทศบาลในจังหวัดลพบุรี สระบุรี และสิงห์บุรี เพื่อจะได้นำไปเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการดำเนินงาน และสนองตอบต่อความต้องการของผู้บริหารสถานศึกษาและพนักงานครู

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และพนักงานครู สังกัดเทศบาลในจังหวัดลพบุรี สระบุรี และสิงห์บุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และพนักงานครู สังกัดเทศบาลในจังหวัดลพบุรี สระบุรี และสิงห์บุรี ที่มีสถานภาพที่แตกต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาและพนักงานครู สังกัดเทศบาลในจังหวัดลพบุรี สระบุรี และสิงห์บุรี สามารถนำไปเป็นแนวทางในการวางแผน แก้ไข ปรับปรุง และการพัฒนาการบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัย ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ไว้ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และพนักงานครู สังกัดเทศบาลในจังหวัดลพบุรี สระบุรี และสิงห์บุรี จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษาจังหวัดลพบุรี จำนวน 48 คน จังหวัดสระบุรี จำนวน 53 คน จังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 21 คนและพนักงานครูจังหวัดลพบุรี จำนวน 368 คน จังหวัดสระบุรี จำนวน 648 คน จังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 115 คน รวมทั้งสิ้น 1,253 คน (สถิติข้อมูลการศึกษาท้องถิ่น โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปีการศึกษา 2556)

1.2 กลุ่มตัวอย่างการวิจัย เนื่องจากประชากรมีจำนวนที่แน่นอน (finite populations) การหาขนาดของตัวอย่างจะใช้สูตรของยามาเน (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และยอมให้มีความคลาดเคลื่อนได้ .05 (สุวรรีย์ ศิริโกคาภิรมย์, 2546, หน้า 129-130) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 303 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีจับสลาก ได้กลุ่มตัวอย่างจากจังหวัดลพบุรี จำนวน 101 คน จากจังหวัดสระบุรี 169 คน และจังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 33 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (independent variables) ได้แก่ การบริหารงานวิชาการ 6 ด้าน ที่ผู้วิจัยสังเคราะห์มาจากแนวคิดของ กระทรวงศึกษาธิการ (2550, หน้า 29-30); จันทรานี สงวนนาม (2551, หน้า 150); และภารดี อนันต์นาวิ (2552, หน้า 27-28)

ตัวแปรอิสระ	แหล่งที่มา		
	กระทรวงศึกษาธิการ	จันทรานี สงวนนาม	ภารดี อนันต์นาวิ
1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	✓	✓	✓
2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้	✓	✓	✓
3) การวัดผล ประเมินผล	✓	✓	✓
4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	✓	✓	✓
5) การพัฒนาสื่อวัตกรรมการศึกษาและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	✓		✓
6) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้	✓		✓
7) การนิเทศการศึกษา	✓		✓
8) การแนะแนวการศึกษา	✓		✓
9) การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	✓	✓	✓
10) การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน	✓	✓	✓
11) การประสานความร่วมมือวิชาการแก่สถานศึกษาอื่น	✓		✓

ตัวแปรอิสระ	แหล่งที่มา		
	กระทรวงศึกษาธิการ	จันทราณี สงวนนาม	ภาวดี อนันต์นาวิ
12) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่องค์กรหน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา	✓		✓

2.2 ตัวแปรตาม (dependen tvariables) ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา และพนักงานครู สังกัดเทศบาลในจังหวัดลพบุรี สระบุรีและสิงห์บุรี

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อหรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เกิดจากประสบการณ์ ทั้งที่เป็นคำพูด การเขียน และการปฏิบัติ จนสื่อให้กับผู้อื่นรับรู้ด้วยรูปแบบหรือวิธีการต่าง ๆ

การบริหารวิชาการ หมายถึง กระบวนการดำเนินกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามความมุ่งหมายของหลักสูตรและการจัดการศึกษาของชาติ ซึ่งมีขอบข่ายการบริหารงาน 6 ด้าน ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง การจัดทำหลักสูตร การปรับปรุงและการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรสถานศึกษาให้ดีขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของบุคคลและสภาพสังคม

2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การตรวจสอบและทบทวนขั้นตอนการดำเนินงานต่าง ๆ ในการพัฒนา ปรับปรุง เพื่อให้มีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ภารกิจ และเป้าหมาย ยุทธศาสตร์ในการพัฒนา รวมถึงความต้องการของสถานศึกษาและชุมชน

3. การวัดผลประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่ใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียน เพื่อวัดความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน รวมทั้งข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ

4. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการค้นหาความรู้ และแนวทางปฏิบัติที่นำไปสู่ปฏิบัติการเรียนรู้ที่เชื่อถือได้ สามารถนำผลการค้นพบมาแก้ไขการเรียนรู้หรือตัดสินใจในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการพัฒนาการศึกษา เพื่อสร้างความมั่นใจและเป็นหลักประกันต่อผู้เรียนผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมว่าสถานศึกษา

สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนที่จบการศึกษามีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและเป็นที่ยอมรับของสังคม

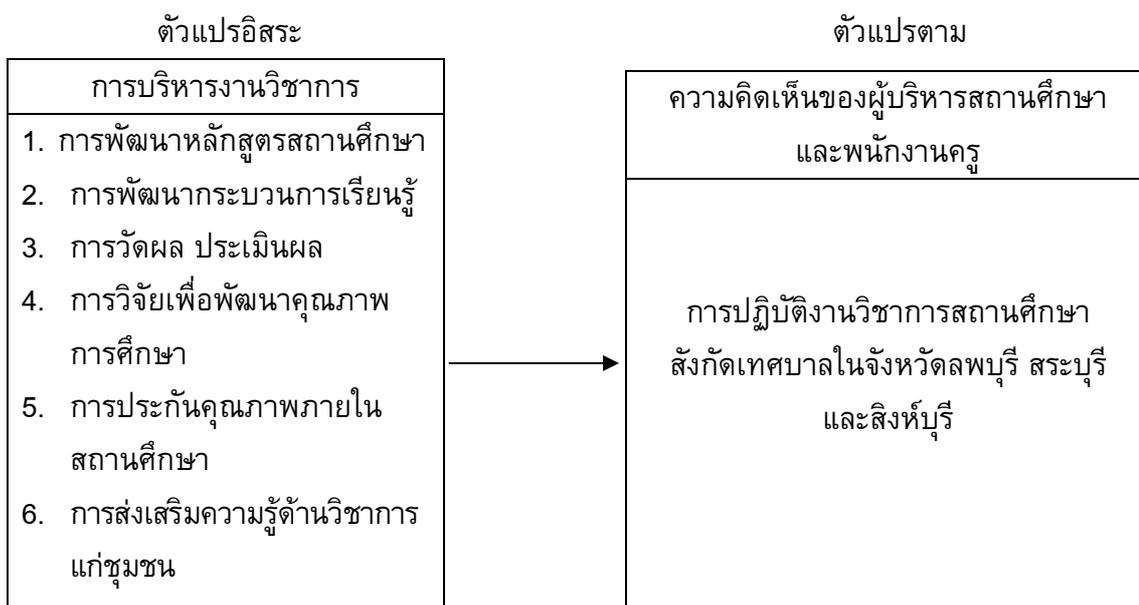
6. การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน หมายถึง การเผยแพร่ความรู้จากองค์กรทางการศึกษา ซึ่งได้แก่โรงเรียนหรือหน่วยงานที่จัดการศึกษา ไปยังชุมชนบริเวณใกล้เคียง เพื่อให้ชุมชนได้มีความรู้ และนำความรู้ไปพัฒนาชุมชนให้เจริญต่อไป

ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือผู้รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดเทศบาลในจังหวัดลพบุรี สระบุรี และสิงห์บุรี

พนักงานครู หมายถึง ครูที่ทำการสอนระดับประถมศึกษาและขยายโอกาส ในโรงเรียน สังกัดเทศบาล จังหวัดลพบุรี สระบุรี และสิงห์บุรี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษากิจการบริหารงานวิชาการ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และพนักงานครู สังกัดเทศบาลในจังหวัดลพบุรี สระบุรี และสิงห์บุรี โดยผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎีของนักวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารวิชาการ คือ กระบวนทัศน์การศึกษาศึกษา (2550, หน้า 29-30); จันทรานี สงวนนาม (2551, หน้า 150); และภาวดี อนันต์นาวิ (2552, หน้า 27-28) ประกอบด้วย 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การวัดผล ประเมินผล 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5) การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และ 6) การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน สรุปดังภาพ 1 ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. การบริหารงานวิชาการ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และพนักงานครู สังกัดเทศบาลในจังหวัดลพบุรี สระบุรี และสิงห์บุรี อยู่ในระดับปานกลาง

2. เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และพนักงานครู สังกัดเทศบาลในจังหวัดลพบุรี สระบุรี และสิงห์บุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตามสถานภาพที่แตกต่างกัน